

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/109/2023
Identifikačné číslo spisu:	1611205117
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1611205117.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. v spore žalobkyne 1/ Y. X., narodenej XX. V. XXXX, N. XX a žalobcu 2/ W. X., narodeného XX. F. XXXX, Z., X. XX, obidvoch zastúpených advokátkou JUDr. Ľubicou Sopkovou, Malacky, Pribinova 3, proti žalovanej M. B., narodenej XX. W. XXXX, W., M. XX, o zaplatenie náhrady škody 13 178,02 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 4C/41/2011, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. decembra 2022 sp. zn. 7Co/29/2021 takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanej voči žalobcom náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.1. Okresný súd Malacky (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 21. decembra 2020 sp. zn. 4C/41/2011 žalobu zamietol a priznal žalovanej proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že ich náhradu sú žalobcovia 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalovanej spoločne a nerozdielne.

1.2. Súd prvej inštancie mal preukázať, že medzi žalobkyňou 1/ ako objednávateľom a žalovanou ako zhotoviteľom bola dňa 23. marca 2009 uzavretá zmluva o dielo, ktorej predmetom bol záväzok žalovanej vykonať rekonštrukčné práce na rodinnom dome v obci N.. Žalobkyňa 1/ 08. 04. 2009 (kedy bola na stavbe) prevzala vadné dielo a mohla voči žalovanej ako zhotoviteľovi uplatňovať len práva zo zodpovednosti za vady. Aplikujúc § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 31, § 52 ods. 1 - 4, § 499, § 504, § 507 ods. 1, § 508 ods. 2, § 510, § 633 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) okresný súd konštatoval, že zákonná 6-mesačná prekluzívna lehota na vytknutie väd diela v zmysle § 504 druhej vety Občianskeho zákonníka začala plynúť od 08. 04. 2009 a uplynula 08. 10. 2009 (štvrtok - pracovný deň). Listy žalobkyne z 08. 08. 2009 a z 24. 09. 2009 adresované žalovanej žiadne konkrétne vady diela neobsahujú. Dohoda o odstránení závad zo dňa 02. 10. 2009 preukazuje, že došlo k ohliadke vzniknutých závad (za prítomnosti p. L. a žalobcov), ktorými podľa tohto dokumentu boli čiastočná

oprava elektriky v novo rekonštruovanej časti rodinného domu, oprava krbu a drobná oprava sieťkovaných stien, teda povrchová úprava miestami zle zapucovaných stien; p. L. uznal uvedené vady diela reklamované žalobkyňou 1/. Okresný súd uviedol, že vady zachytené v tejto dohode nemožno považovať za dostatočne konkretizované. Vôbec nie je zrejmé, o akú opravu elektriny a krbu malo ísť, nie je zrejmý rozsah drobnej opravy sieťkovaných stien (neuvádza sa ani len v ktorej izbe alebo izbách a ani približne akej plochy sa mala táto vada týkať). Takéto vytknutie vád nie je dostatočne určité, obzvlášť ak sa žalobkyňa domáha peňažného plnenia, t. j. primeranej zľavy z ceny diela. Hoci žalobkyňa 1/ v urgencii reklamácie z 10. 11. 2009 uviedla, že v nej uvedené vady reklamovala žalovanej a v celom dome ich jednotlivito prešla s p. L., svoje tvrdenie nijako nepreukázala. Svedok L. síce uviedol, že uznal závady uvedené v urgencii reklamácie zo dňa 10. 11. 2009, no nepotvrdil, že by tam uvedené vady boli vytknuté žalovanej do uplynutia prekluzívnej lehoty; neskôr tvrdil iný rozsah vytýkaných závad ako boli uvedené v tomto liste.

1.3. V e-mailovej správe zo dňa 24. 05. 2009 pre p. L. žalobkyňa 1/ tvrdiac, že k prevzatiu diela ešte nedošlo uviedla, že zasiela splnomocnenie pre jej brata a informácie k prevzatiu stavebného diela. Z priloženého splnomocnenia vyplynulo, že žalobca 2/ mal prevziať dielo podľa priložených inštrukcií, čo bola ďalšia príloha zaslaná aj p. L., obsahujúca poznámky žalobkyne týkajúce sa aj vád diela. Uvedenú prílohu doručení p. L., ktorý na ňu následne aj e-mailom reagoval, možno z hľadiska jej obsahu tiež posudzovať ako vytknutie vád diela. Za riadne a včas vytknuté, zrozumiteľne a dostatočne konkretizované možno považovať len vady týkajúce sa krbu (postavený nakrivo, chýbajúca klapka, staré šalotové /správne má byť „šamotové“ pozn. okresného súdu/ tehly použité vnútri, hrdzavá pásovina). Ide o vady odstrániteľné, takže nadobúdateľ má v zmysle § 507 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka právo domáhať sa buď primeranej zľavy z ceny, výmeny, alebo opravy alebo doplnenia toho, čo chýba. Žalobkyňa 1/ sa listami z 08. 08. 2009 a 24. 09. 2009 domáhala opravy zistených vád, pričom žalovaná v dohode zo dňa 02. 10. 2009 súhlasila s ich opravou po poskytnutí poistného plnenia zo strany poisťovne, ktoré ale poskytnuté nebolo. Žalobkyňa 1/ listami zo dňa 10. 11. 2009 a 20. 07. 2010 urgovala odstránenie spomínaných závad, k čomu nedošlo ani v poskytnutej dodatočnej lehote do 15. 08. 2010.

1.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa 1/ bola povinná preukázať výšku nároku na zľavu z ceny diela. Výšku peňažnej sumy, o ktorú sa znížila hodnota krbu vzhľadom na jeho vady žalobkyňa preukazovala prehlásením zo dňa 21. 01. 2011 spoločnosti BAUMANAGEMENT, s.r.o. k stavebným chybám, v ktorom je uvedené, že krb bol postavený z bielych tehál a chýbala v ňom klapka. Postavenie krbu z bielych, nie zo šamotových tehál potvrdil aj svedok X. Z., ktorý krb videl a po dohode so žalobcom 2/ vymuroval nový. Avšak dohodu o postavení krbu zo šamotových tehál žalobkyňa 1/ nijako nepreukázala, preto vymurovanie krbu z bielych tehál nemožno považovať za vadu diela. K chýbajúcej komínovej klapke svedok Z. uviedol, že sa používa ak v krbe horí príliš rýchlo, v danom prípade však krb bol zle postavený a spolu s komínom ako celok nefungovali. Z výpovede tohto svedka a ani z prehlásenia k stavebným chybám však nemožno zistiť, o koľko sa znížila hodnota krbu v dôsledku chýbajúcej klapky. O tom, že bol krb postavený nakrivo, vo vnútri boli použité staré biele tehly a hrdzavá pásovina nie je v prehlásení žiadna zmienka a nevyjadroval sa k tomu ani svedok Z.. Žalobkyňa 1/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní uviedla, že prípadný znalecký posudok by sa už vzhľadom na odstup času a kompletne vykonanú rekonštrukciu (nápravu vytýkaných vád) nedal vykonať, pretože pôvodný krb bol zbúraný a namiesto neho svedok Z. vymuroval nový a znalec by musel vychádzať len z fotografií, ktoré doložila do spisu žalovaná. Žalobkyňa 1/ nenavrhol vykonať ďalšie dôkazy na preukázanie rozdielu medzi hodnotou, ktorú by krb mal bez vytknutých vád a jeho hodnotou s týmito vadami, preto okresný súd dospel k záveru, že ohľadne preukázania výšky nároku na primeranú zľavu z ceny diela žalobkyňa 1/ dôkazné bremeno neunesla.

1.5. Dôvodom zamietnutia žaloby voči žalobcovi 2/ bol nedostatok jeho aktívnej legitimácie. Žalobca 2/, hoc podielový spoluvlastník rodinného domu, na ktorom sa mali vykonať stavebné práce v zmysle zmluvy o dielo, nebol účastníkom tohto zmluvného vzťahu, preto ani osobou oprávnenou uplatňovať nároky z vád diela.

1.6. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) a žalovanej priznal voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú sú žalobcovia 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalovanej spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti

rozhodnutia.

2.1. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 21. decembra 2022 sp. zn. 7Co/29/2021 rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý odvolaním žalobcov ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a rozhodol, že žalovaná má proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP). Zdôraznil, že pri viazanosti uplatnenými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) je rozsah odvolacieho prieskumu daný odvolaním a je neprípustné, aby odvolací súd vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej odvolaním napadnuté rozhodnutie vyznelo.

2.2. K odvolacej argumentácii žalobcov smerujúcej ku skutkovému záveru súdu prvej inštancie [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP], že žalobkyňa 1/ 08. 04. 2009 prevzala dielo odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie vychádzal z jej vyhlásenia z 08. 04. 2009 a z nespornej skutočnosti, že v tento deň sa žalobkyňa 1/ v mieste stavby v N. osobne nachádzala. Žalobkyňa nenamietala, že podpísala listinu obsahujúcu vyhlásenie: „Ukončenie rekonštrukcie a odovzdanie diela a jeho úplná spokojnosť s odvedenou prácou a potvrdená podpisom objednávateľa o úplnej spokojnosti s rekonštrukciou“. Z obsahu a formy tejto listiny nevyplýva odkaz na obsah zmluvy o dielo a absentuje podpis zhotoviteľa, preto tvrdenie žalobkyne 1/, že pri podpisovaní tejto listiny konala v omyle majúť za to, že ide o poslednú stranu zmluvy, nepovažoval odvolací súd za vierohodné, keď vychádzal aj zo záveru súdu prvej inštancie, že žalobkyňa 1/ súčasne podpisovala aj predfaktúru (dvojstranný dokument), dodatok o preddavkoch (krátky jednostranný dokument) a spomínané vyhlásenie obsiahnuté len na jednom liste, v ktorého hornej časti bola uvedená jediná rozvitá veta a pod ňou miesto pre podpis žalobkyne 1/. Správnosť záveru súdu prvej inštancie, že žalobkyňa 1/ dňa 08. 04. 2009 prevzala dielo majúť vedomosť, že obsahuje vady, je podporená aj vyjadrením žalobkyne 1/ „... s p. L. malo prísť k dohode o odstránení závad, k ničomu však nedošlo.“ (čl. 68). Konanie žalobkyne možno podľa odvolacieho súdu považovať za súladné s §-om 645 ods. 1 OZ a žalobkyňa 1/, ktorá dielo prevzala majúť vedomosť o jeho vadách, bola povinná zaplatiť za dielo, pričom jej vznikol nárok vyplývajúci zo zodpovednosti za vady. Z následnej argumentácie žalobkyne 1/ je zjavné, že po prevzatí diela svoj názor zmenila, čo vyplýva z e-mailovej komunikácie so svedkom L. zo dňa 24.05.2009, v ktorej žalobkyňa 1/ udelila splnomocnenie pre svojho brata (žalobcu 2/) na prevzatie diela, ako aj z listu žalobkyne 1/ zo dňa 7.6.2009 adresovaného žalovanej, v ktorom žiada o odovzdanie diela v požadovanom rozsahu a kvalite. Cenová kalkulácia dopravy za obdobie od 23. 03. 2009 do 01. 05. 2009 vypracovaná zhotoviteľom dňa 07. 12. 2009 nepreukazuje, že dielo nebolo prevzaté. Vyhlásenie p. M., že p. L. ju vyzval na zaplatenie sumy preukazuje, že žalovaná si po prevzatí diela uplatňovala jeho zaplatenie. Odvolací súd preto dospel k záveru, že odvolacia argumentácia žalobcov nebola spôsobilou spochybniť správnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie.

2.3. Nesprávne právne posúdenie veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP] žalobcovia videli v neaplikácii § 654 ods. 1 a § 655 ods. 2 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie a v nepoužití ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd prisvedčil odvolateľom, že podstatou vykonávaného diela bola zmena (oprava a úprava) už existujúcej veci, išlo teda o zmluvu o oprave a úprave veci na zákazku a dĺžku záručnej doby bolo potrebné posudzovať podľa § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka. I keď súd prvej inštancie svoje právne závery týkajúce sa uplatnenia nárokov z väd odôvodňoval poukazom na § 504 OZ, uvedené nesprávne právne posúdenie nemalo podľa odvolacieho súdu vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Včasnosť uplatnenia väd je závislá od toho, či oprávnený subjekt vytkol konkrétne vady diela určite a zrozumiteľne. Súd prvej inštancie správne posudzoval obsah úkonov žalobkyne 1/, ktorými preukazovala uplatnenie väd diela. V situácii, keď účinné vytknutie väd diela nemožno vyvodiť z listu žalobkyne 1/ zo dňa 08. 08. 2009, v ktorom uviedla: „žiadam Vás o písomné oznámenie záväzného termínu odstránenia závad na stavebných prácach vykonaných pri rekonštrukcii rodinného domu v N. do 5 dní od doručenia žiadosti“ ani z listu zo dňa 24. 09. 2009, v ktorom uviedla: „... týmto Vás žiadam o odstránenie väd do 10 dní ...“, súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobkyňa 1/ vady diela účinne nevytkla. Až v dohode o odstránení závad zo dňa 02. 10. 2009 žalobkyňa 1/ namietla vady diela (oprava vnútorných stierok v interiéri domu, chýbajúce hlavice na radiátoroch, oprava krbu a drobná oprava sietkovaných stien, nevykonané prerobenie elektriny v kúpeľni a

rozvodných krabíc v celom dome), avšak len neurčito - z popisu vád nemožno jednoznačne určiť rozsah uvádzanej vady ani jej lokalizáciu. Pre účinné uplatnenie zodpovednosti za vady sa vyžaduje uvedenie konkrétnej vady, ktorej sa týka. Na podporu vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd upriamil pozornosť na to, že ani v liste z 10. 11. 2009 žalobkyňa 1/ bližšie nešpecifikovala rozsah vád vyžadujúcich opravu vnútorných stierok v interiéri domu v dohodnutej kvalite. Pokiaľ vytýkala nekompletné vykonanie prác - prerobenie komplet elektriny v kúpeľni + prerobenie zásuviek a rozvodných elektrických krabíc v celom dome, nie je zrejým konkrétne, v akom rozsahu neboli práce vykonané, pričom ako správne konštatoval súd prvej inštancie v časti týkajúcej sa elektriny v rozpore s vyššie uvedeným žalobkyňa 1/ uviedla, že rozvody elektriny sú pripravené na revíziu správu (čl. 379). Vada vo vzťahu k stierkovaniu a omietaniu stien neobsahuje presnejšie uvedenie jej rozsahu a je rozpornou, nakoľko dom bol najskôr sieťkovaný, až potom sa prerábali rozvody a nie je tak zrejým, či žalobkyňa namietla nekvalitu pôvodného sieťkovania alebo stav stien po vykonaní ďalších prác. Vzhľadom k uvedenému je správnym záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa 1/ zrozumiteľne a dostatočne konkretizovala len vadu diela v časti krbu „...chýba klapka, je postavený na krivo....“. I keď súd prvej inštancie neaplikoval § 654 ods. 1 Občianskeho zákonníka, jeho záver, že žalobkyňa účinne vytkla len vady krbu, možno považovať za vecne správny.

2.4. Odvolací súd poukázal na to, že súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti nároku žalobcov i s ohľadom na nepreukázanie nároku na primeranú zľavu z ceny diela. Žalobcovia tento nárok preukazovali najmä úhradami za vykonanie prác inými dodávateľmi, čo v plnej miere nekorešponduje s pôvodne dohodnutým rozsahom prác podľa zmluvy o dielo. Práce zrealizované inými dodávateľmi boli vykonané v inom rozsahu (úpravy povrchov stien, naniesenie vápenno-sádrovej omietky, opravy okenných a dverných otvorov, vyrovnanie podláh, vybúrania osadeného krbu, vyvložkovania a domurovania komínu, stavby nového komínu, montáže sadrokartónov, opravy elektroinštalácie, vrátane prípravných prác, prenájmu odvlhčovacieho prístroja, odvozu a likvidácie odpadu), pričom v zmluve o dielo boli dohodnuté rekonštrukčné práce, rekonštrukcia kúpeľne, výmena radiátorov, demontáž a montáž krbu bez vložky, spolu s materiálom.

2.5. K námietke odvolateľov, že súd prvej inštancie nemal na vec aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ich aplikácia nebola v ich prospech a mal aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka odvolací súd uviedol, že pre úpravu spotrebiteľských záväzkov je v súkromnej sfére určujúcim právnym predpisom Občiansky zákonník, ktorý je lex specialis ku všetkým ostatným právnym predpisom s obdobným predmetom súkromnoprávnej regulácie dotýkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv a záväzkov z nich vyplývajúcich. Použitie noriem obchodného práva môže byť limitované výhradne v rámci použitia konkrétnych zmluvných typov obchodného práva, pričom je vylúčené, aby sa na spotrebiteľské záväzky aplikovali inštitúty a právny režim noriem obchodného práva pred normami občianskeho práva.

2.6. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovaná má proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3.1. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie tvrdiac existenciu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku. Namietli aplikáciu § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka na ich právny vzťah so žalovanou a záver o neuplatnení vád diela (s výnimkou vád krbu) v prekluzívnej lehote (do 08. 10. 2009). Zdôraznili spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu a skutočnosť, že zmluva o dielo bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Tvrdili, že normy Občianskeho zákonníka, pokiaľ boli v neprospech žalobcov, nemali byť aplikované, ale mali byť aplikované pre nich výhodnejšie normy Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník v § 52 ods. 2 v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o dielo (23. 03. 2009) stanovoval, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Zákon teda nestanovil absolútnu a bezvýnimočnú povinnosť súdu aplikovať na všetky spotrebiteľské zmluvné vzťahy výhradne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Odvolacím súdom aplikované ustanovenia Občianskeho zákonníka neboli na prospech žalobcov ako spotrebiteľov, čo viedlo k zamietnutiu žaloby a prisúdeniu náhrady trov konania žalovanej (podnikateľskému subjektu). Ako právnu

otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, žalobcovia (v ďalšom aj „dovolatelia“) vymedzili otázku, či normy Občianskeho zákonníka majú absolútnu prednosť pred normami Obchodného zákonníka aj v prípade, kedy aplikovanie noriem Občianskeho zákonníka nie je na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Vyjadrili aj nesúhlas so záverom odvolacieho súdu, že dĺžku záručnej doby bolo potrebné posudzovať podľa § 654 ods. 1 OZ, a hoci okresný súd vychádzal z §-u 504 OZ, uvedené nemalo vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

3.2. V časti zdôvodňujúcej dovolanie žalobcovia okrem obsahu žaloby a opisu konania pred súdmi nižších inštancií tvrdili, že odvolací súd žalobu nesprávne posúdil aj skutkovo.

3.2.1. Nesúhlasili so záverom, že dovolaťka 1/ 08. 04. 2009 prevzala vadné dielo. Poukazovali na ústne a písomné (napr. dohoda o odstránení závad z 02. 10. 2009 vypracovaná žalovanou, odpoveď žalovanej na urgenciu reklamácie z 12. 11. 2009) vyjadrenia žalovanej a svedka W. L., ktorí opakovane uvádzali, že vyhlásenie dovolaťky 1/ o ukončení a odovzdaní diela z 08. 04. 2009 bolo súčasťou zmluvy o dielo, resp. dodatku k zmluve o dielo, preto podľa dovolaťkov objektívne nemohlo ísť o odovzdávací protokol.

3.2.2. Odvolací súd nesprávnym posúdením momentu odovzdania a prevzatia diela podľa dovolaťkov nesprávne posúdil aj začiatok plynutia lehoty na vytknutie väd. Opomenul nielen opakované tvrdenia dovolaťkov, žalovanej i svedkov, že 08. 04. 2009 dielo nebolo dokončené, ale aj tvrdenia žalovanej a svedka W. L., že dielo malo vady, ktoré žalovaná mala záujem odstrániť, no nemala na to peňažné prostriedky. O skutočnosti, že dňa 08. 04. 2009 dielo nebolo dokončené a odovzdané svedčia (okrem iných) listina zo 07. 06. 2009, ktorou dovolaťka 1/ žalovanú žiada o oznámenie termínu ukončenia stavebného diela a odovzdanie majiteľovi v požadovanom rozsahu a kvalite, pokusy o zmier zo 07. 06. 2009, 08. 08. 2009 a 24. 09. 2009 doručené svedkovi L. (ktorý na ne odpovedal), e-mailová komunikácia z 24. 05. 2009 a 27. 05. 2009 ohľadne termínu odovzdania diela medzi dovolaťkou 1/ a svedkom L. ako zástupcom žalovanej. Dovolatelia poukázali aj na to, že žalovaná sa pokúsila reklamované vady diela uplatniť cestou poisťovne, pričom nahlásila dátum vzniku škodovej udalosti deň 23. 05. 2009 a pri ohliadke likvidátorom poisťovne uviedla, že práce reklamoval poškodený (t. j. dovolaťka 1/) pri preberaní stavby resp. časti dokončených prác (zápis z ohliadky škodovej udalosti konanej dňa 06. 10. 2009). Reklamované vady preto boli vytknuté včas v záručnej dobe. Napokon, žalovaná mala kľúče od nehnuteľnosti až do leta, resp. jesene roku 2009. Žalovaná a svedok L. opakovane uviedli, že k podpisu „odovzdávacieho protokolu“, a teda k samotnému odovzdaniu diela prišlo v W. alebo N., čo tiež preukazuje, že k odovzdaniu diela nemohlo prísť dňa 08. 04. 2009.

3.3. Dovolatelia tiež v dovolaní uviedli, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil dôkazy vezmúc do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, a nepovšimol si rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne že pri hodnotení dôkazov (poznatkov), ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor. Žalovaná aj svedok W. L., ktorý v tom období vystupoval ako zástupca žalovanej a manažér spoločnosti opakovane uviedli, že dielo malo vady, ktoré žalovaná uznala ako reklamáciu väd diela a mala v úmysle ich opraviť uvedúc finančnú hodnotu 4 000 eur, ktorej investovanie si podľa nej vyžadovali dovolaťkou 1/ vytýkané vady.

3.4. Dovolatelia navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odložil v zmysle § 444 ods. 2 CSP právoplatnosť dovolaním napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave aj rozsudku Okresného súdu Malacky z 21. decembra 2020 sp. zn. 4C/41/2011.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej tiež „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania. Bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné, preto pristúpil k skúmaniu jeho dôvodnosti.

6.1. Posudzujúc dovolanie podľa jeho obsahu dovolací súd dospel k záveru, že dovocatelia okrem

dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP uplatnili aj dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v miere porušujúcej jej právo na spravodlivý proces.

6.2. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie a na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

7. Dovolatelia v spojení s tzv. vadou zmätočnosti v podstate vytýkali nesprávne hodnotenie dôkazov a nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudkov súdov nižších inšancií.

8.1. Dokazovanie je časť civilného súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci v sebe obsahuje právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávaný nárok). Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 CSP), nie strán sporu.

8.2. Hodnotenie dôkazov je činnosť, pri ktorej súd hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúca z čl. 15 základných princípov Civilného sporového poriadku, normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (v podrobnostiach pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

8.3. O vadách v procese dokazovania možno hovoriť vtedy, ak súd vychádzal pri rozhodnutí zo skutočnosti, pre ktorú nie je z vykonaných dôkazov podklad, alebo ak považoval určitú skutočnosť za základ svojho rozhodnutia úplne inak, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, prípadne ak nezistil určitú podstatnú skutočnosť, ktorá bez ďalšieho z vykonaného dokazovania vyplýva.

9. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať aj v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom rámci, ktorý predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu. Súd má povinnosť presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220 CSP a § 393 CSP, I. ÚS 243/2007) prihliadajúc na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal dbať tiež na celkovú presvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Sériá A, č. 254-B, str. 49, § 30). Inak povedané, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie

bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

10. Vzhľadom na v dovolaní prezentovanú nespokojnosť dovolateľov so skutkovými závermi súdov nižších inštancií dovolací súd pripomína, že dovolanie nie je opravným prostriedkom, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie (porov. § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd má len možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP.

11. K záveru, že dovolateľka 1/ dielo prevzala dňa 08. 04. 2009 s vadami dospel súd prvej inštancie na základe listiny - vyhlásenia žalobkyne 1/ z 08. 04. 2009, na základe nespornej skutočnosti, že v uvedený deň sa osobne žalobkyňa 1/ na mieste stavby v N. nachádzala a na základe výpovedí svedkov L. a Z.. Odvolací súd (v 12. bode rozsudku) poukázal na to, že žalobkyňa 1/ osobne podpísala listinu obsahujúcu vyhlásenie: „Ukončenie rekonštrukcie a odovzdanie diela a jeho úplná spokojnosť s odvedenou prácou a potvrdená podpisom objednávateľa o úplnej spokojnosti s rekonštrukciou“. Uviedol, že z obsahu a formy tejto listiny nevyplýva odkaz na obsah zmluvy o dielo a absentuje aj podpis zhotoviteľa, preto tvrdenie žalobkyne 1/, že pri podpisovaní tejto listiny konala v omyle majúci za to, že ide o poslednú stranu zmluvy, nepovažoval odvolací súd za vierohodné. Žalobkyňa 1/ súčasne podpisovala aj predfaktúru (dvojstranný dokument), dodatok o preddavkoch (krátky jednostranný dokument) a spomínané vyhlásenie obsiahnuté na jednom liste, v hornej časti ktorého je uvedená jediná rozvitá veta a pod ňou miesto pre podpis žalobkyne 1/, tvrdenie žalobkyne 1/, že konala v omyle odvolací súd považoval za účelové. Doplnil, že prevzatie diela žalobkyňou 1/ dňa 08. 04. 2009 s vedomosťou, že obsahuje závady podporilo aj jej vyjadrenie „... s p. L. malo prísť k dohode o odstránení závad, k ničomu však nedošlo.“ Konanie žalobkyne 1/ odvolací súd preto považoval za súladné s §-om 645 ods. 1 OZ, podľa ktorého žalobkyňa 1/ dielo prevzala majúci vedomosť o jeho vadách, preto bola povinná zaplatiť za dielo a vznikol jej nárok vyplývajúci zo zodpovednosti za vady. Z následnej argumentácie žalobkyne 1/ je podľa odvolacieho súdu zjavné, že po prevzatí diela svoj názor zmenila. Vyplýva to z jej e-mailovej komunikácie so svedkom L. zo dňa 24. 05. 2009, v ktorej udelila splnomocnenie pre svojho brata (žalobcu 2/) na prevzatie diela aj z listu zo 07. 06. 2009 adresovaného žalovanej, ktorým žiada o odovzdanie diela v požadovanom rozsahu a kvalite. Bez vplyvu na uvedené označil odvolací súd skutočnosť, že žalovaná dňa 19. 05. 2009 uzavrela poisťnú zmluvu pre poistenie majetku a zodpovednosti za škodu podnikateľov a dňa 23. 05. 2009 nahlásila poisťnú udalosť.

12. V dovolaní dovolateľa zotrvali na popieraní prevzatia vadného diela dňa 08. 04. 2009 dovolateľkou 1/ opakujúc, že jej vyhlásenie z 08. 04. 2009 bolo súčasťou zmluvy o dielo resp. dodatku k zmluve o dielo. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že záver súdov nižších inštancií o tom, že nejde o súčasť zmluvy o dielo ani o dodatok k nej je logickým výsledkom hodnotenia dôkazov tak, ako je uvedený vyššie. Ide o listinu zhotovenú na jednej strane, obsahujúcu jednu vetu, z obsahu ktorej nevyplýva odkaz na obsah zmluvy o dielo, absentuje podpis zhotoviteľa, ktorým by bol opatrený dvojstranný právny úkon. Obsah tohto listinného dôkazu súdy nehodnotili izolovane, ale aj vo vzájomnej súvislosti s výpoveďou žalobkyne 1/ a s elektronickou komunikáciou, z ktorej ustálili, že žalobkyňa 1/ svoj názor neskôr zmenila. Pokiaľ dovolatelia v dovolaní uvádzajú, že „dňa 08. 04. 2009 dielo nebolo dokončené, preto objektívne ani

nemohlo prísť k jeho odovzdaniu a prevzatíu“, odvolací súd poukázal na § 645 ods. 1 OZ, podľa ktorého zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vec zhotovená na zákazku pri prevzatí objednávatelom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe. Rovnako zodpovedá za to, že vec má vlastnosti, ktoré si objednávatel pri zákazke vymienil. Odvolací súd sa spôsobom zhora uvedeným vysporiadal aj s argumentáciou dovolateľov týkajúcou sa uplatnenia škodovej udalosti žalovanou.

13. Dovolatelia, zhrnúc uvedené, v dovolaní nepredložili argumentáciu spochybňujúcu udržateľnosť záverov odvolacieho súdu - ich dovolacia argumentácia je sčasti opakovaním argumentácie uvedenej v odvolaní. Preskúmajúc obsah spisu a odôvodnenia rozsudkov okresného súdu aj súdu odvolacieho dovolací súd dospel k záveru, že tieto spĺňajú kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 a § 393 ods. 2 CSP a nemožno ich považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľné). Súslednosti jednotlivých častí rozsudkov a ich obsahové náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnení rozsudkov vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, súdy ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdili a náležite vyhodnotili. Súdna argumentácia je koherentná a rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé. Zvolené premisy aj závery, ku ktorým súdy na ich základe dospeli, sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť.

14. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 553/2022 uviedol: „Úplnosť úvah všeobecného súdu, na základe ktorých dospel ku konečnému rozhodnutiu, môže byť vzhľadom na komplexnosť a individuálnosť posudzovaných situácií predmetom ďalšej kritiky a interpretácií. Vždy je možné nájsť ďalšie hľadiská, na základe ktorých sa sporovej strane môže javiť súdne rozhodnutie ako nedostatočne odôvodnené. Takto by sa mohlo konanie dostať do stavu nekončiacej polemiky bez praktického presahu, a preto právny poriadok ustanovuje konečný výpočet právnych nástrojov, ktorými je možné nápravu dosiahnuť. Tie však musia smerovať k riešeniu podstatných otázok, nie otázok presahujúcich základný rámec zákonného, rozumného a v širšom rámci spravodlivého usporiadania právnych vzťahov v primeranom čase.“

15. Dovolací súd po zistení, že konanie pred súdom prvej inštancie ani konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté dovolateľmi namietanou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) CSP pristúpil k posúdeniu dovolania z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu - nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

16.1. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

16.2. Otázkou relevantnou v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla vytvoriť a ustáliť rozhodovacia prax dovolacieho súdu.

16.3. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b) CSP, by dovolateľ mal a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetliť potrebu, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil a c) uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.

17. Nakoľko dôvodom zamietnutia žaloby žalobcu 2/ bol nedostatok jeho vecnej (aktívnej) legitímácie v spore a tento záver nebol v dovolaní spochybnený, prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolací súd preskúmaval len vo vzťahu k strane sporu oprávnenej podať dovolanie z uvedeného dovolacieho dôvodu, teda voči žalobkyni 1/.

18. Dovolaťka 1/ ako právnu otázku relevantnú z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b) CSP vymedzila vychádzajúc z § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka otázku, či normy Občianskeho zákonníka majú absolútnu prednosť pred normami Obchodného zákonníka aj v prípade, kedy aplikovanie noriem

Občianskeho zákonníka nie je na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. V dovolaní dovolateľka uviedla, že „...mali byť aplikované normy Obchodného zákonníka, ktoré by boli pre dovolateľov výhodnejšie... . Odvolací súd nesprávne právne posúdil moment odovzdania a prevzatia diela, a tým aj začiatok plynutia lehoty na vytknutie väd, čo v spojení s aplikovaním nesprávneho právneho predpisu poškodilo dovolateľov.“ Ani v odvolaní ani v dovolaní dovolateľka 1/ neposkytla konkrétne tvrdenia, v čom konkrétne malo byť pre ňu aplikovanie noriem Obchodného práva, za skutkového stavu ustáleného súdmi nižších inštancií, výhodnejšie (keďže Obchodný zákonník v §§ 560 až 565 rieši viaceré do úvahy prichádzajúce situácie týkajúce sa uplatňovania nárokov z väd diela či už ide o posúdenie okamihu uplatnenia týchto nárokov v závislosti od druhu vady, o spôsob ich uplatnenia alebo určenie doby, v ktorej je možné takéto nároky uplatniť resp. určenie nárokov patriacich z titulu vadného vykonania diela), teda v čom konkrétne malo byť použitie obchodnoprávnej úpravy v jej prospech.

19. Odhliadnuc od uvedeného ale musí dovolací súd zamerať pozornosť na skutočnosť, že pre rozhodnutie okresného aj odvolacieho súdu bolo kľúčovým zistenie, že dovolateľka 1/ neuplatnila vady diela, s výnimkou väd týkajúcich sa zhotovenia krbu, riadne. Súdny konštatoval, že tak neurobila pri prevzatí diela 08. 04. 2009, ani listami z 08. 08. 2009 a 24. 09. 2009, za dostatočne konkretizované nepovažovali ani vady zachytené v dohode o odstránení závad z 02. 10. 2009 resp. v prílohe e-mailu z 24. 05. 2009. Súdny dospeli k záveru, že za zrozumiteľne a dostatočne konkretizované vady možno považovať len vytknuté vady týkajúce sa krbu, ktorých odstránenie urgovala dovolateľka 1/ listami z 10. 11. 2009 a 20. 07. 2010. V tejto časti ale žaloba bola tiež zamietnutá, lebo žalobkyňa 1/ nepreukázala rozdiel medzi hodnotou, ktorú by mal krb zhotovený bezvadne a jeho hodnotou s vytýkanými vadami, teda neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie výšky ňou uplatneného nároku na primeranú zľavu z ceny diela. Vo vzťahu k týmto konkrétnym skutkovým záverom (o riadnom neuplatnení väd a o nepreukázaní výšky uplatneného nároku z titulu väd na krbe) dovolateľka 1/ netvrdila závažné chyby v procese dokazovania na súdoch nižších inštancií, ktoré by umožnili v rámci dovolacieho dôvodu vymedzeného v § 420 písm. f) CSP dovolaciemu súdu preskúmať, či súdy vychádzali pri rozhodnutí zo skutočnosti, pre ktorú nie je z vykonaných dôkazov podklad, alebo či nepovažovali určitú skutočnosť za základ svojho rozhodnutia úplne inak, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, prípadne či nezistili určitú podstatnú skutočnosť, ktorá bez ďalšieho z vykonaného dokazovania vyplýva. Práve uvedené skutkové závery pritom viedli súdy k zamietnutiu žaloby. Uzavrúc uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolateľkou nastolená dovolacia právna otázka absolútnej prednosti noriem Občianskeho zákonníka pred normami Obchodného zákonníka aj v prípade, kedy by aplikovanie noriem Občianskeho zákonníka nebolo na prospech spotrebiteľa, nebola právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP (zamietnutie žaloby voči žalobkyni 1/ nebolo dôsledkom {nesprávneho} zodpovedania tejto dovolacej otázky).

20. So zreteľom na konštatované dovolací súd uzatvára, že dovolaním napadnutým rozsudkom krajského súdu v tejto veci nedošlo k porušeniu ústavou zaručeného práva dovolateľov na spravodlivý proces. Prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP je potom daná, ale dovolanie nie je dôvodné pre nenaplnenie uplatneného dovolacieho dôvodu. Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je založené na právnej otázke, ktorú súdy nižších inštancií riešili, ale nezaložili na nej svoje rozhodnutie. Dovolací súd potom dovolanie po prejednaní bez pojednávania (§ 443 CSP časť vety pred bodkočiarkou) podľa § 448 CSP zamietol.

21. Vzhľadom na existenciu dôvodov pre zamietnutie dovolania dovolací súd o návrhu dovolateľov na odklad právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu a rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 444 ods. 2 CSP osobitne nerozhodoval.

22. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej dovolací súd voči žalobcom právo na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej v dovolacom konaní nijaké trovy nevznikli (§ 255 ods. 1 CSP).

23. Tento rozsudok prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.